

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. marca 1912.

Treść: *M* 58. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia tych zakładów naukowych, z których ukończeniem połączone są ulgi przy dostarczaniu dowodu szczególnego uzdolnienia dla rozpoczęcia koncesyjonowanych przemysłów budowlanych.

58.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, Ministrem wyznań i oświaty, oraz Ministrem robót publicznych z dnia 14. marca 1912, dotyczące oznaczenia tych zakładów naukowych, z których ukończeniem połączone są ulgi przy dostarczaniu dowodu szczególnego uzdolnienia dla rozpoczęcia koncesyjonowanych przemysłów budowlanych.

Na zasadzie § 13., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, dotyczącej uregulowania koncesyjonowanych przemysłów budowlanych, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Ulgi, przewidziane w § 12., ustęp 1., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, dla starających się o uprawnienie majstra budowniczego, murarskiego, kamieniarskiego lub ciesielskiego, przyznaje się absolwentom szkół budownictwa lądowego i budownictwa inżynierskiego przy krajowych akademiach technicznych.

§ 2.

Ulgi, przewidziane w § 12., ustęp 2., powołanej ustawy dla starających się o uprawnienie majstra budowniczego, murarskiego, kamieniarskiego, ciesielskiego i studniarskiego, przyznaje się absolwentom zawodowych szkół budownictwa przy następujących zakładach naukowych:

przy państwowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy gminy wiedeńskiej;

przy państwowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Tryeście;

przy państwowej szkole przemysłowej w Insbruku;

przy państwowej szkole przemysłowej w Prądze;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Reichenbergu;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Krakowie.

Do świadectw odejścia zawodowych szkół budownictwa przy wymienionych w paragrafie niniejszym państwowych szkołach przemysłowych należy dodać następującą klauzulę:

„Dla posiadacza niniejszego świadectwa wystarcza w myśl § 12., ustęp 2., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, przy staraniu się o uprawnienie majstra budowniczego, murarskiego, kamieniarskiego, ciesielskiego lub studniarskiego dowód krótszego o rok w porównaniu z okresami podanymi w § 11. ustawy niniejszej, wykształcenia praktycznego w odnośnym rzemiośle.“

§ 3.

Zapewnioną w § 12., ustęp 3., powołanej ustawy dla starających się o uprawnienie majstra ciesielskiego ulgę krótszego o dwa lata w porównaniu z okresem czasu, podanym w punkcie 2. § 11. ustawy tej, zatrudnienia praktycznego w przemyśle ciesielskim przyznaje się absolwentom oddziałów ciesielskiwa przy następujących zakładach naukowych:

- przy szkole zawodowej obróbki drzewa i kamieni w Hallein;
- przy szkole zawodowej obróbki drzewa w Kolomyi;
- przy szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;
- przy krajowej szkole zawodowej dla kołodziejstwa i ciesielstwa w Kamionce Strumiłowej.

Do świadectw odejścia oddziałów dla ciesielstwa przy wymienionych w paragrafie niniejszym szkołach zawodowych należy dodać następującą klauzulę:

„Dla posiadacza niniejszego świadectwa wystarcza w myśl § 12., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, przy staraniu się o uprawnienie majstra ciesielskiego dowód krótszego o dwa lata w porównaniu z okresem czasu, podanym w punkcie 2. § 11. ustawy tej, wykształcenia praktycznego w przemyśle ciesielskim.

§ 4.

Zapewnioną w § 12., ustęp 3., powołanej ustawy dla ubiegających się o uprawnienie majstra kamieniarskiego ulgę krótszego o dwa lata w porównaniu z okresem czasu, podanym w punkcie 2. § 11. ustawy tej, zatrudnienia praktycznego w przemyśle majstra kamieniarskiego, przyznaje się absolwentom oddziałów kamieniarsstwa przy następujących zakładach naukowych:

- przy szkole zawodowej obróbki drzewa i kamieni w Hallein;
- przy szkole zawodowej rzeźbiarskiej i kamieniarskiej w Horzycach;
- przy szkole zawodowej obróbki kamieni w Saubsdorfie;
- przy śląskiej krajowej szkole zawodowej dla przemysłu marmurowego w Frydbergu.

Do świadectw odejścia oddziałów kamieniarskich przy wymienionych w paragrafie niniejszym szkołach zawodowych należy dodać następującą klauzulę:

„Dla posiadacza niniejszego świadectwa wystarcza w myśl § 12., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, przy staraniu się o uprawnienie majstra kamieniarskiego dowód

krótszego o dwa lata w porównaniu z okresem czasu, podanym w punkcie 2. § 11. ustawy tej, wykształcenia praktycznego w przemyśle kamieniarskim.

§ 5.

Zapewnioną w § 12., ustęp 3., powołanej ustawy dla starających się o uprawnienie majstra ciesielskiego ulgę krótszego o rok w porównaniu z okresem czasu, podanym w punkcie 2. § 11. ustawy tej, praktycznego zatrudnienia w przemyśle ciesielskim przyznaje się absolwentom następujących zakładów naukowych:

a) szkół rękodzielnictwa budowlanego:

- przy państwowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy gminy wiedeńskiej;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Lincu;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Villach;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Lublanie;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Insbruku;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Imst;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Bozen;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Trydencie;
- przy szkole zawodowej rysunków przemysłowych w Bregencyi;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Pradze;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Smichowie;
- przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;
- przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Pardubicach;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Rychnowie;
- przy państwowej szkole przemysłowej w Budziejowicach;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Jaromierzu;
- przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Dzieczynie;
- przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;
- przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Splecie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lwowie;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Jarosławiu;

b) szkół werkmistrzowskich z zakresem budowniczo-przemysłowym:

przy państwowej szkole przemysłowej w Innsbruku;

przy państwowej szkole przemysłowej w Gracu;

przy państwowej szkole przemysłowej w Czerniowcach;

przy państwowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy gminy wiedeńskiej;

przy państwowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pradze;

przy państwowej szkole przemysłowej w Smichowie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pardubicach;

przy państwowej szkole przemysłowej w Rychnowie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lwowie;

c) kursu zimowego dla cieśli:

przy szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

Do świadectw odejścia wymienionych w paragrafie niniejszym szkół rękodzielnictwa budowlanego względnie szkół werkmistrzowskich oraz wspomnianego pod c kursu zimowego należy dodać następującą klauzulę:

„Dla posiadacza niniejszego świadectwa wystarcza w myśl § 12., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, przy staraniu się o uprawnienie majstra ciesielskiego dowód krótszego o rok w porównaniu z okresem, podanym w § 11., punkt 2., ustawy niniejszej, wykształcenia praktycznego w rzemiośle ciesielskim.“

§ 6.

Zapewnią w § 12., ustęp 3., powołanej ustawy dla starających się o uprawnienie majstra

kamieniarskiego ulgę krótszego o rok w porównaniu z okresem, podanym w § 11., punkt 2., ustawy niniejszej, zatrudnienia praktycznego w przemyśle kamieniarskim przyznaje się absolwentom następujących zakładów naukowych:

a) szkół rękodzielnictwa budowlanego:

przy państwowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy gminy wiedeńskiej;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lincu;

przy państwowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Villach;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lublanie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Innsbruku;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Imst;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Bozen;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Trydencie;

przy szkole zawodowej rysunków przemysłowych w Bregencyi;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pradze;

przy państwowej szkole przemysłowej w Smichowie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pardubicach;

przy państwowej szkole przemysłowej w Rychnowie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Budziejowicach;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Jaromierzu;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Dzieczynie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego i artystycznego w Splecie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lwowie;

przy szkole rękodzielnictwa budowlanego w Jarosławiu;

b) szkół wermistrzowskich z zakresem budowniczo przemysłowym:

przy państwowej szkole przemysłowej w Insbruku;

przy państwowej szkole przemysłowej w Gracu;

przy państwowej szkole przemysłowej w Czerniowcach;

przy państwowej szkole przemysłowej w I. dzielnicy gminy wiedeńskiej;

przy państwowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pradze;

przy państwowej szkole przemysłowej w Smichowie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Pilźnie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Pardubicach;

przy państwowej szkole przemysłowej w Rychnowie;

przy niemieckiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie;

przy państwowej szkole przemysłowej w Lwowie;

c) kursu zimowego dla kamieniarzy:

przy szkole zawodowej rzeźbiarskiej i kamieniarskiej w Horzycach.

Do świadectw odejścia wymienionych w paragrafie niniejszym szkół rękodzielnictwa budowlanego względnie szkół wermistrzowskich oraz wspomnianego pod c) kursu majsterskiego należy dodać następującą klauzulę:

„Dla posiadacza niniejszego świadectwa wystarcza w myśl § 12., ustęp 3., ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, przy staraniu się o koncesję majstra kamieniarskiego dowód krótszego o rok w porównaniu z okresem, podanym w § 11., punkt 2., ustawy niniejszej, wykształcenia praktycznego w rzemiośle kamieniarskiem.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie; równocześnie przestaje obowiązywać rozporządzenie ministerjalne z dnia 24. października 1907, Dz. u. p. Nr. 246.

Heinold wtr.

Hussarek wtr.

Roessler wtr.

Trnka wtr.